

Sfântul
Iosif Isihastul

ȘOPTIRILE INIMII
CĂTRE
DUMNEZEU

viața, acatistul, paraclisul, rugăciuni

Ediție îngrijită de L.S. Desartovici

EDITURA DE SUFLET

București

CUPRINS

Zăcămintele iubirii lui Dumnezeu.	5
Sfântul Iosif Isihastul, lucrător lăuntric al îndumnezeirii noastre	9
Sfântul Iosif al Peșterii – însemnare biografică	15
Acatistul Preacuviosului Părinte Iosif Isihastul	31
Paraclisul Sfântului Iosif Isihastul	65
Rugăciuni către Sfântul Iosif Isihastul	110

lăsat din brațele inimii pe Cel Ce Este. De aceea s-a și făcut asemenea Lui, vitejia sa fiind a celui care nu vrea cu nici un chip să se despartă de Domnul în nici unul din gândurile, simțirile și făptuirile sale.

Toți cei care voim, îi putem urma Sfântului Iosif începând prin a nu mai ascunde de Dumnezeu nici un gând, cuvânt sau faptă de a noastră, ci a le trăi pe toate dimpreună cu El. Aceasta poate să ne fie început al rugăciunii. Unde ne va duce această strădanie, această simțire, depinde de fiecare dintre noi.

L. S. Desartovici

SFÂNTUL IOSIF ISIHASTUL, LUCRĂTOR LĂUNTRIC AL ÎNDUMNEZEIRII NOASTRE

Mare taină, taina Sfântului Iosif și a relației sale cu mine, omul. Și Sfântul Iosif, și eu suntem oameni, fiecare unic și-n același timp același Om, aceeași fire. Ca persoană, ca subiect unic, fiecare însă a lucrat cu harul lui Dumnezeu după putință, după voință, după știință, în firea lui, care este și firea mea. Sfântul nu lucrează numai pentru sine, căci și când lucrează pentru sine, sinele lui mă cuprinde și pe mine.

Dacă mă uit la viața lui și la viața mea, distanța e ca de la cer la pământ. Dacă mă uit la nevoința lui și

la nevoința mea, distanța e mai mare. Dacă citesc însă despre viața lui, dacă citesc cuvintele lui, deodată distanța aceasta dispare, fără să dispară diferența, adică el vine în mine, în viața mea cu viața lui, cu rugăciunea lui, cu trăirea lui, cu relația lui cu Dumnezeu, cu lucrarea lui.

El a lucrat curățirea de patimi, luminarea, îndumnezeirea și vine la mine prin aceste canale de viață întrupată în cuvânt, și pătrunde în mine cu toată realitatea lui, și mi se oferă. E taina aceasta a persoanei: subiectele care se cheamă se întâlnesc, se întrepătrund – cum spune Părintele Dumitru Stăniloae. Această intersubiectivitate, această întrepătrundere, această comunicare are loc numai și numai, și numai dacă noi intrăm în relație vie cu Sfântul prin rugăciune și credem în Domnul că lucrează prin el, și ne do-

rim asemănarea, pe care n-o putem lucra, dar însetăm după ea.

Așadar, Sfântul pătrunde ca persoană, ca subiect în mine și-mi oferă conținutul vieții lui, și cred că și trăiește conținutul vieții mele, și mă ajută. Când intru în relație cu Sfântul privindu-l ca pe ceva, undeva, cândva, este o relație care se petrece în cap. Când citesc cuvintele lui, când ascult rugăciunile lui înlăuntrul meu, el este în mine și în felul acesta eu devin cumva ca el, fără „drept de autor”, încât să pot spune că eu am trăit sau am făcut asta și asta, ci eu am trăit aceste lucruri pentru că el, cu viața lui, a pătruns în mine și mi-a îmbogățit viața. Așa că rugăciunea cu Sfântul, rugăciunea către Sfântul este calea mea de om mărginit, meschin, mărunț, dar însetat de Dumnezeu și de Lumină, și de Bine, e calea mea de a mă

Libris
Respect pentru oameni și arti

întâlni mai adânc, mai mult cu Dumnezeu, e calea mea de a mă îndumnezei, primind și bucurându-mă, și mulțumind pentru îndumnezeirea pe care o trăiește Sfântul și care vine la mine.

Altfel, dacă dau de-o parte Sfântul și lucrarea lui, eu ar trebui să o iau de la capăt, de la Adam, lucru pe care l-am și făcut: am luat-o de la capăt, am căzut ca el, am făcut păcate mai mari decât el – în privința păcatelor și a rupturii de Dumnezeu am lucrat temeinic. Ca să lucrez mântuirea, eliberarea de păcat, pocăința, nu pot singură, pot numai cu Domnul. Și ca să primesc puterea lui Dumnezeu, Mântuitorul poate să-mi dea această putere, pentru că El este și Dumnezeu și Om, dar El lucrează minunat prin Sfinții Săi. Sfinții sunt acești lucrători launtrici ai îndumnezeirii noastre.

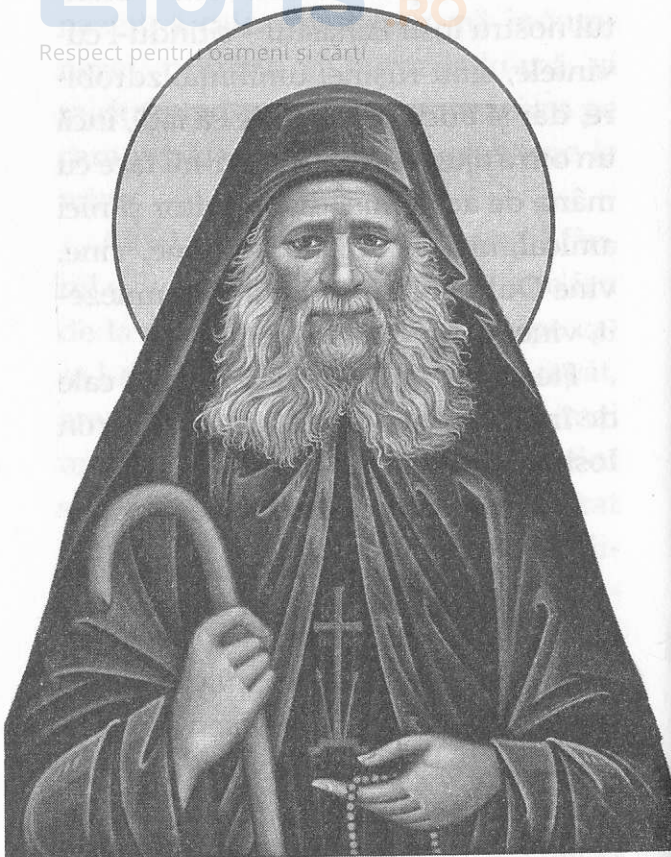
Citind despre Gheron Iosif – Sfântul nostru Iosif Isihastul – citindu-i cuvintele, simt rușine, umilință, zdrobire, dar și bucurie; bucurie că iată, încă un om a ajuns la capăt și nu-mi face cu mâna de acolo nici disprețuitor și nici amical, nici încurajator, ci vine, vine, vine Duhul Sfânt care l-a îndumnezeit, vine în mine și mă ajută.

Fie ca această cârtică să fie o cale de întâlnire cu Sfântul nostru Gheron Iosif.

Dumnezeului nostru slavă!

Maica Siluana Vlad

*Stareța Mănăstirii Sfântului Siluan Athonitul din Iași
20 iunie 2020*

SFÂNTUL IOSIF AL PEȘTERII – ÎNSEMNARE BIOGRAFICĂ –

Copilăria și tinerețea

Acest mare nevoitor al veacului al XX-lea s-a născut în 2 noiembrie 1897 în insula Paros din arhipelagul Cicladelor, iar la Sfântul Botez a primit numele Francisc. În familia Kottis au fost de toți nouă frați, dar patru dintre ei au murit copii fiind. Francisc era cel de al șaselea născut, iar când a venit pe lume, mama lui a avut o vedenie: acoperișul casei s-a dat de o parte și un înger strălucitor a venit și a scris numele copilului pe o tăbliță, spunând că pruncul îi trebuie Împăratu-

lui. Mama s-a împotrivit, socotind atunci că băiețelul va muri, dar trecând vremea, a priceput că îngerul i-a vestit dinainte că Francisc va intra în ceata monahilor.

Familia era săracă și numeroasă, iar starea lor s-a înrăutățit tot mai mult din 1907, când tatăl a murit. În 1914 mama a hotărât să-l trimită pe Francisc și pe un frate mai mic de al lui să caute de lucru în împrejurimile Atenei. Mai întâi el a găsit de lucru în Lavrio, unde stătea în gazdă la mătușa sa. Aici a muncit o vreme în mină, apoi a ajuns în Pireu, unde a fost brutar și bucătar, mai apoi devenind taxator pe tramvaiele din Atena. Mare parte din banii pe care îi câștiga, îi trimitea mamei sale pentru a putea întreține familia.

În 1918 și-a început stagiul militar în cadrul unităților de marină, unde s-a făcut remarcat prin firea sa foarte cu-

rajoasă. După ce și-a isprăvit armata, a hotărât să se facă negustor ca să scape de sărăcie. Cu firea sa corectă și perseverentă, a început să-și împlinească țelul, dar Domnul s-a milostivit de el, dăruindu-i o chemare a harului. Așa se face că într-o noapte a visat cum trecea pe lângă un palat foarte luminos, iar doi ofițeri l-au chemat spre a merge înaintea Împăratului. În palat a fost îmbrăcat într-un preafrumos veșmânt alb și i-au spus: „De acum înainte vei sluji aici”. Apoi a fost dus să se închine Împăratului.

După acest vis, lui Francisc i-a pierit toată pofta pentru cele lumești și, întristat fiind, a primit de la niște apropiați o carte a Sfântului Nicodim Aghioritul cu vieți de Sfinți Cuvioși și Mucenici. Minunându-se de nevoințele și ostenelele acestora, s-a îmbărbătat a le urma vitejește și de aceea a hotărât să se

pună la încercare prin posturi și trudă în rugăciune. Pe atunci munții Pendeli erau nelocuiți și aici a hotărât Francisc să-și facă loc de nevoie. Priveghea nopțile în copaci, – fie vară, fie iarnă –, postea foarte mult, însă, cu voința sa de fier, a trecut peste toate.

După doi ani de strădanii, a priceput că poate deveni monah și sihastru și s-a hotărât să meargă în Sfântul Munte. Rânduind Dumnezeu să se întâlnească cu un monah din Kareia – capitala Muntelui Athos – Francisc s-a lepădat de toată agonisita lumească și a pornit pe calea cea plină de strâmtorări a iubitorilor de sihăstrie și rugăciune.

†

Ți-a izvodit Domnul împrejurări întru care să-ți descoperi căutările cele adânci ale sufletului, Cuvioase Părin-

te Iosif, și sporind cu vârsta și cu ostenele, ai început a gusta din îndulcirile harului lui Dumnezeu. Pentru aceea ai și lepădat toate cele lumești și te-ai avântat spre Muntele Athos, ca acolo să-ți potolești setea sufletului cu apele cele limpezi ale liniștii pustiei și să te îndestulezi cu sașiul multor nevoițe și sudori pentru dragostea lui Hristos.

Pustnic athonit

Francisc a ajuns în Athos la vârsta de 23 de ani și de îndată a luat drumul Katunakiei, unde vreme de opt luni a stat la Starețul Daniil dimpreună cu obștea sa. Dar râvnind după o nevoie mai adâncă, s-a dus în sălbăția Viglei, nădăjduind să găsească povățuitor de la care să învețe rugăciunea de toată vremea. Având râvna dintru început și așteptări mari de la